

Prejeli smo pismo

Šoferji imajo svoj vozni red

Krajani Vnajnjih Goric imamo velik žalj, ki kljub posameznim poskusom, da bi nanj dali obilž, ne prenehata. Večina aktivnega prebivalstva se vozi na delo v Ljubljano, in vse več se jih poslužuje avtobusnega prevoza. Torej, pri avtobusnih prevozih nas žali. In to zelo žali. Namreč, šoferji na tej progi se obnašajo, kot da ni vnaprej dogovorenega in veljavnega voznega reda. 10 minut prej ali kasneje, to na tej progi ni nobeno vprašanje. Tudi ni gotovo, da lahko izstopi na tisti postaji, kot želi. Če se šoferju zdi, da na tem postajališču ne bo ustavl, pač ne ustavi. Pritožbe na Krajevni skupnosti, in pri načelniku avtobusne postaje nimajo nobenega odmeva. Ob sobotah, nedeljah in praznikih so vožnje silno redke in prava sreča je, če avtobus »pride«. Marsikdo se že zdaj boji zime, čakanja v celem snegu, pod »milim nebotvom«; potniki smo prepričeni sebi in svoji iznajdljivosti kako bi čim manj prezbeli in mokri prišli na svoja delovna mesta ali domov. Zadnje čase največkrat ostane mo na »suhem«, ko bi se radi ob 14.10 ur čimprej vrnil domov. Avtobusa preprosto ni, kjer je že zdavnaj odpeljal.

Na Integralu – Obmestni potniški promet so iznajdljivi. Namesto ukrepanja na telefonski klic pravijo, naj vse lepo popisimo, itd., da bodo preverili, itd. Škoda, sploščani sokrajanji, da kdo od »vidnih« tovarisev iz Obmestnega potniškega prometa ne stanuje v Vnajnjih Goricah, in seveda, da ima samo poprečen OD – torej bi se moral voziti z avtobusom, mar ne?

VANJA FORJANIČ-RANKEL
Vnanje Gorice 312

Negospodarske naložbe

zavojene naložbe, nepremišljene naložbe, nekoristne naložbe in podobne spake, so snov pričajočega zapisa. Toda nič strahu, ne gre za kakšen nov primer, temveč za pogled nazaj, v tiste dobre stare čase, ki so, verjeti ali ne, ravno tako obremenjeni z napakami, le da tega več ne čutimo, ker je to delo prejšnjih pokolenj. Naj v tolažbo sedanjim rodovom naštejem nekaj teh primerov, krajenv no najbljžih:

Izanska cesta. Osnovna napaka je, da je preblizu Dolenske ceste, potem pa dolgo nič, tja do Podpeči in Goric. Druga hiba: cesta na podlji blizu prometu, pa so jo zgradili daleč od naselij Matenja, Brest, Iška Loka. Verjetno so se raje držali bližine reke Ižice, kjer je zemljišče manj močvirno, drugo se jim pa ni zdelo pomembno. Važno je bilo, da so se imeli načrtovati na Dunaju s čim pohvalit in da so bili cesar radostno vzeti, ko so prišli pogledat to čudo. Bolj ustreznih smeri bi bila sledenje: začetek nekeje pri sedanji tobačni tovarni, čez Ljubljano in naprej, skozi Iško Loko na cesto Staje–Ig. Pisalo se je leta 1835.

Železnica proti Trstu. Glavna nejasnost je, zakaj so rinili čez Barje proti Borovnici? Verjetno so jim dali krimski gozdovi, pa so pri tem naleteli na barjanskega zmaja, ki so ga le s težavo ukrotili. Pa še ni bilo konec nekakšne zaletavosti. Hoteli so imeli tudi najdaljši železniški most v Evropi in zgradili so ga! Cena ni važna, saj narod plača vse, kar se zazdi vrhovom! In tako so se vrteli pod okrog celih 7 let, da so med tem že končali progod z Logatca do Trsta. Bolj pravilno in ceneje bi bilo čez Brezovico naravnost proti Vrhniki in tam naokrog proti roncu. Pisalo se je leta 1857.

Tretja sličica, v vrsti nedomišljениh naložb, je pa malo mlajšega nastanka, sega tja nekam v leto gospodovin 1935. Imenuje pa se: gradnja cerkev na Barju. Kdo je dal gradbeno dovoljenje za tisto samoto, je poglavje zase! Po vsakdanjih merilih spadajo: cerkev, šola, gostilna, trgovina, prostveni dom, gasilski dom in še kaj, tja, kjer se zbirajo množice, t. j. na krizišče cest, središče kraja in podobno. Na Barju je pa vse razmetano, kar kaže na to, da so posamezni veljaki vleki vsak na svojo stran. Sicer pa je gradnja cerkev na Barju popolnoma izgubila svoj pomen, ko je zrasla mogočna cerkev na Rakovniku (okrog 1910), ki je pritegnila večino Illovec in Karolinske zemlje (sedanja Izanska cesta z odcepni). Izgleda, da si tudi duhovni očetje hodijo v zelje, če tako nanese! Naj bi raje dali tisti denar za dolgo načrtovani in nikoli uresničeni most čez Ljubljano in bi tako trdneje povezali trnovsko župnijo, pa še odprtih izhod Ljubljane proti jugu. Verjetno je bil pritisk risarja Plečnika, ki je bil takrat režimski arhitekt (oblastni stavbar), tako močan, da nobeni protirazlogi niso prišli v poštov. Nakončam svoj zapis z izrekom evangelista (dobrega poročevalca) Mateja: Blagor ubogim na duhu...

Obelodanil:
Meze

NASA KOMUNA

GLASILOK SZDL LJUBLJANA VIČ-RUDNIK – UREJATA IZDAJATELJSKI SVET (PREDSEDNIK dr. DESAN JUSTIN) IN UREDNIŠKI ODBOR – ALOJZ DOLNIČAR, STANE DROLJC, JANJA DOMITROVIČ (GLAVNA IN ODOGOVORNA UREDNICA), MIRO PETJE, BOJAN SIMONIČ. TEHNIČNI UREDNIK IVAN ŽITKO – UREDNIŠTVO NAŠE KOMUNE – LJUBLJANA TRG MDB 14 – TELEFON 221-191 ali 221-188 – TEKOČI RAČUN SDK: 50101-678-51168 – ROKOPISOV IN FOTOGRAFIJ NE VRAČAMO – TISK ČGP DELO, LJUBLJANA – GLASILOK PREJEMAJO VSA GOSPODINJSTVA V OBČINI BREZPLAČNO – GLASILOK NAŠA KOMUNA IZHaja ŠTIRINAJSTEVNO V NAKLADI 26.000 IZVODOV

DRUŠTVO INVALIDOV LJUBLJANA VIČ-RUDNIK
Kopališka 10
6111 LJUBLJANA
Tel. 221-389 – interna 20

Obvestilo

Za dan republike, to je 29. novembra sta komisija za organizacijo izletov in izvršni odbor društva pripravila rekreacijski tradicionalni izlet v Žusterno pri Kopru.

ODHOD iz Ljubljane bo v četrtek dne 28. novembra 1985 ob 8. uri izpred občine Ljubljana Vič-Rudnik.

POVRATEK v nedeljo 1. 12. 1985 ob 12. uri prihodoma v Ljubljano ob 16. uri.

Cena trdnevnega paketa je 7860 din in vsebuje tri polne penziente, kopanje v bazenu s toplo morsko vodo.

Prevoz bo za člane našega društva brezplačen, nečlani plačajo prevoz. Prijava sprejemamo na sedežu društva do 10. novembra. Članom Društva upokojencev Ljubljana Vič-Rudnik pa se regresira 370,00 din na dan.

Socialno ekonomska komisija naproša tiste člane DI, ki so socialno ogroženi, da predložijo naslednje podatke: 1. Odrezek pokojnine za mesec oktober 1985; 2. Sklep o stopnji invalidnosti; 3. Da ima plačano članarino za leto 1985.

Vse socialne probleme bo komisija obravnavala na svoji seji in na seji Izvršnega odbora, ter izdala ustrezen sklep.

Uradne ure DI so: Vsak pondeljek od 10. do 12. ure, v sredo, od 16. do 18. ure in v petek od 10. do 12. ure.

KOMISIJA ZA REKREACIJU
IN IZVRŠNI ODBOR DI.

Iz društva upokojencev v Horjulu!

Na kratko hočem opisati življenje in delo našega društva upokojencev. Društvo se vedno veča. Sprejemamo nove člane. Včlanjenih je 172 članov.

V mesecu marcu smo prav lepo praznovali dan žena. Povabili smo mlajše žene. Starejše in bolne matere pa smo obiskali in obdarili. Imamo lepo opredeljeno sobo v kateri se radi shajamo in imamo seje. Naš novi predsednik Gregor Miklavčič se redno udeležuje občinskej sej DU Vič. Gradivo le teh sej prenaša na naše seje. Tako smo s svojim matičnim društvom vedno na tekočem. Nas devetčlanski upravni in tričlanski nadzorni odbor je zelo delaven. Vsako leto organiziramo dva do tri izlete, razna družabna srečanja, veliko pozornost dajemo proslavi tedna upokojencev, pravljivamo razne obdaritve in obiske starejših članov.

Letos smo v mesecu maju organizirali en izlet v Buzet, tunel Učko, Reko, Opatijo, Trsat ter nazaj preko Ilirske Bistrice, kjer smo imeli kosilo, dalje preko Pivke, Postojne nazaj domov. Naši člani zelo radi hodijo na izlete. Udeležujemo pa se tudi raznih proslav v kraju. Letos je bilo veliko slavlje za praznik KS Horjul in sicer na Vrzdencu, kjer je bil ob tej priloki odprt nov gasilski dom z veliko parado. Tudi upokojenci smo se v velikem številu udeležili tega praznika KS s praporom. Dne 23. junija pa smo se tudi upokojenci udeležili proslave in otvoritev gasilskega doma v Podolnici. Udeležili smo se tudi velike manifestacije obrambnega dne, ki je bil v Lesu nad Horjulom. V tem kraju so bila poddeljena priznanja 17 borcem Dolomitskega odreda. Upokojenci v Horjulu smo se udeležili tudi akcije čiščenja okolja in tako dalje.

Na zadnji seji pa smo se sporazumeli, da bomo 22. julija za praznik vstaje slovenskega naroda organizirali družabno srečanje na partizanskem Kluču. Tja smo povabili tudi sosednji društvi Dobrova in Polhogradskega Gradaec ter naše matično društvo Ljubljana Vič-Rudnik.

Letos imamo v planu še en izlet in sicer v tednu upokojencev. Udeležili se bomo v večjem številu proslave tedna upokojencev, ki bo letos na Rudniku. Za 29. november Dan republike bomo organizirali še eno družabno srečanje v gasilskem domu v Horjulu, kjer nam gasilci odstopijo dvorano za približno 100 članov. Za Novo leto kot vedno se bomo zopet spomnili naših starejših in bolnih članov, jih obiskali in obdarili.

Od DU Vič-Rudnik dobimo vsako leto nekaj denarja za rekreacijo naših članov. Za ves ta denar smo jim zelo hvaležni. Še kako prav nam pride, saj nimamo drugega vira dohodka kot je članarina. Leto pa je dolgo in našim upokojencem bi radi čim več nudili. Pri vsaki organizaciji nekaj prispevajo sami člani, a nekaj vedno plača društvo.

Kakšne ekipe športa nam ne uspe organizirati. Upeljalo pa nam je spraviti skupaj kolesarje. Kolesarjenje je zelo popularen šport, ker ne porabi bencina. Glavni kraj, ki jih obiščemo s kolesi so: Vrhnika, Bistra, Ljubljana, Brezje, Vrždenec. Še samsa bomo odšli tudi še kam daje.

Naši upokojenci žive v devetih vased naše KS. To so večina kmečki predeli, ki upokojence zapošljajo kar doma, tako da mladi lahko gredo v službo v tovarne. Posebno ženske smo zelo delavne, saj nadomestujemo vse gospodinjske stroje in pazimo vnučke. Lahko trdim, da še nismo za staro šaro, ali kot se nekateri izražajo odpisani. Še vedno smo aktivni na političnem in gospodarskem področju.

Hvaležni smo naši družbi, da dobimo pokojnino. Dokler bodo tako skrbeli za nas, nam ne bo manjkalo kruha.

FRANCKA VRHOVEC

15. oktober 1985

NASA KOMUNA

Razstava kuncov in golobov v Velikih Laščah

V soboto, 28. in nedeljo 29. septembra je bila v Velikih Laščah razstava kuncov in golobov. Razstava je pripravila društvo gojiteljev pasemskih malih živali ob Finančni pomoči Metkmetjev zadruge, krajevne skupnosti Velike Lašče in Gozdarstva Lašče.

Razstavljeni je bilo 150 kuncov enajstih pasem in 30 golobov. Razstavljene živali so bile ocenjene, rejcem pa so bila pododeljena priznanja in diplome.

Priznanja za pasmo so dobili:

Alenka in Anton Hočvar – Mala Slevica, Franc Hočvar – Sodražica, Anton Ivanc – Velike Lašče, Franc Košir – Rašica, Tomaz Marolt – Velike Lašče, Janez Mihelič – Velike Lašče, Jože Škalj – Rašica. Diplome za najboljšo kvalitetno pasmo so prejeli:

1. Anton Lavrenčič – Sodražica, 2. Jože Vesel – Mala Slevica, 3. Franc Hočvar – Podpoljane.

Razstavo je obiskalo okoli 700 obiskovalcev.

Društvo gojiteljev pasemskih malih živali Velike Lašče je bilo ustanovljeno leta aprila meseca, šteje pa 57 članov. V planu imajo organizacije predavanje o reji malih živali, nabavo novih pasemskih živali za izboljšanje kvalitete in povečanja števila pasem. Vsako leto pa bodo organizirali razstavo.

N. S.

Tovarna strojev in opreme
p.o., Ljubljana,
Gerbiceva 101

Komisija za delovna razmerja objavlja prosta dela in naloge

SAMOSTOJNEGA PRODAJNEGA REFERENTA

Pogoji: srednja izobrazba strojne ali ekonomske smeri, 4 leta delovnih izkušenj, vozniki izpit »B« kategorije

REFERENTA ZA NAGRAJEVANJA

Pogoji: visoke ali višja izobrazba ekonomske ali organizacijske smeri, oziroma 3 leta delovnih izkušenj

VZDRŽEVALCA STROJEV

Pogoji: strojni ključavničar, leta dni delovnih izkušenj

MONTERJA STROJEV (več delavcev)

Pogoji: strojni ključavničar, leta dni delovnih izkušenj

STRUGARJA (več delavcev)

Pogoji: strugar, leta dni delovnih izkušenj

REZKALCA (več delavcev)

Pogoji: rezkalec, leta dni delovnih izkušenj

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljajo v 8 dneh na naslov: Slovenijalske žičnice, kadrovska služba, 61111 Ljubljana, Gerbičeva ulica 101. Prijavljene kandidate bomo povabili na osebni razgovor.

Krajani Rakove jelše, preberite!

Za področje KS Rakova Jelša iščemo raznoljaka, ki bo vsem gospodinjstvom dostavljal glasilo Naša komuna. Raznašanje je honorirano. Interesenti naj se prijavijo v KS Rakova Jelša, Opekarska 31, Ljubljana, tel.: 214-263.

Horjul bodo spoznali tudi na Japonskem

Zakopani v svoje drobne vsakdanje skrbi in večstotno provincialno omejenost, Horjulčani najbrž nikoli niso niti sanjali, da bi utegnili njihov kraj prodreti kaj dosti daje do svojih ožjih meja. Zdaj pa se po zaslugu podjetne japonske slavistike Kayoko Yamasaki-Vukelic tekr skromno vasi na lepem obetu, da bo njen glas segel še precej daje – tja do same Japonske. Kayoko Yamasaki namreč že prav v kratkem načrtuje prevod »Prve domovine« Kristiane Brenkove, v kateri pisateljica subtilno, z nekaj zatočenostjo navezuje svoje spomine tudi na Horjul. Toda tipično (slovenske) kmečke hiše, idilični leseni kozolci, vijugasti vaški potoki in košata stoljetna lipa pred vaško cerkvijo v besedi zvene Japoncem drugače kot v živih slikah, zato je Kayoko sklenila, da obiše tudi sam Horjul. Družno s prijateljico in svojo družino je tako pred kratkim obiskala kraj, si pa delela priložnostne skice in povpraševala po tem in onem, vse seve znamenom, da čimbolj spožna okolje, v katerem je odraščala Kristina Brenkova, češ, da bo le tako dojela njen knjižno delo in ga znala prelisti v zahtevno japonsčino.

»Ni dovolj, da pozna prevajale